

Nedėldienio Skaitymas.

NEDÉLINIS LAIKRAŠTIS.

Apmokėsnis: su prisiuntimu metams 2 rub.
pusmečiui 1 rub.
be prisiuntimo metams 1 rub. 40 kap.
pusmečiui 70 kap.

Rédačija Kaune.

REDAKTORIUS IR LEIDĖJAS
kunigas pralotas Antanas Karosas.

◆◆◆ Už atskirą numerį 4 kap. ◆◆◆

Už apgarsinimus imama nuo eilutės arba jos vietas ant paskutinio puslapio 20 kap.

Nº 28.

Kaunas. 27 birželio (10 liepos) 1906 m.

Pirmi metai.

„Nedėldienio Skaitymo“ Skaitytojams, už
sirašiusiems pirmajam pusmečiui, primename,
kad jau metas uzsirašyti tolesniams laikui, jei
nori gauti laikraštį be pertrukio.

Jau atspaudinta nauja knygelė

GARBÉ MARIJAI.

Gegužės mėnesyje pamaldos Šv. Marijos Panos pagarbiniui. Kaina 12 kap.—Centralinė sankrova Kaune K. Rutskio (pirmiaus I. Zavadzko) knygynė. 10-9

Lietuvių dievobaimingumas ant pikto apverčiamas.

Musų žmonės labai yra palinkę į dievobaimingumą. Niekados jie nepraleidžia progos igyti bent kokį pašvestą daiktą, ypač jeigu už jo vartojimą paskirti yra atlaidai. Tokių daiktų pirkimui lietuvių negaili pinigų. Jog tas netušti pasakojimai visiems yra aišku. Kuone kiekvienoje triobelėje randame daugybę Šventųjų paveikslų, kuriais yra apkabintos visos aprukusios sienos. Ir kokių ten paveikslų nėra! bet tankiausiai vis menkučiai, niekam verti, nės visas jų gražumas tame, jog raudoni, it kraujas, ir kur-ne-kur pridrėbtai aukso dažyva, it lašiniaiši (*).

Toliaus, kam nėra žinoma, kaip tai musų žmonelių mėgsta išsirašinėti į visokias dvasiškas draugijas, škaplerius ir juosteles, o vis tai daro tam tikslui, idant kuodaugiausiai atlaidų pelnytusi. O ką ir bekalbėti apie teip vadinančius kryžiokiškus arba rymiskus ražančius—tai labiausiai pageidaujamas musų žmonėms daiktas, užtat kur tik juos pajunta, stačiai

*) Kunigeliams, kuriems turi rupeti tikra Dievo garlė, galima paterti traukti žmonėms gerus paveikslus. Pigiai ir gražiai paveikslų galima parsitraukti iš užsienio, o dar geriaus iš Lodžio, kur C. V. Hartman's turi didžią užsieninių paveikslų krautuvę.

gaudyte išgaudo. Žinau, kad anais mečais vienas kunigas partraukė tų ražančių už 1200 rublių, ir per keletą mėnesių nėvieno nebliko. Gerai, jeigu kunigai tuo užsiima—tai bent atlaidai tikresni ir nenuplešia už juos perdaug brangiai,—bet varo tą amatą ne vieni kunigai—yra tokų pauperių*)—apgavikų, kurie, visaip žmonėms meliodami, lengvai nori pelnyties.

Šventųjų kaulų arba relikvijų teippat labai žmonės pageidauja, o šeip-teip gavę tuojaus teiraujas, kiek yra jiems suteikta atlaidų. Net mažus Šventųjų paveikslėlius pirkdami, netiek jie žiuri į paties paveikslėlio padorumą, kiek į atlaidus: tuož verčia antrą paveikslėlio pusę ir veizi, ar yra ten koki lietuviška maldėlė („apskaitymai“) su atlaidais. Jei to nėra, tai ir neperka. Nors maldaknygėse daug yra tokų maldelių, jiems to neužtenka.

Žinia, pagirtinu yra daiktu trokšti daug atlaidų sau pelnyti; bet ar visados mės juos pelnome? Mirtingoji nuodėmė didžiausiai kliudo atlaidų pelnymui. Bet nekartą atsitinka, jog įvairių apgavikai naudojas, kaip sakiau, iš musų žmonelių dievobaimingumo. Ne vien dėl pinigiškos naudos tuli tai daro, bet kartais stačiai nori jie pasityčioti iš žmonių gerų norų. Teip nekartą atsitiko man gauti nuo žmonių relikvijas, kurias kaip jie pasakojo, buvo dovanomis gavę nuo kokios ten giminaitės iš miesto, kuri pirkusi jas gana brangiai nuo kokios ten „dievobaimingos ypatos“. Atidengės kryželį, aš pamačiau menkai suvyniotą melyną popergali, ne liaku su Vyskupo antspauda (pečiote) užlipytą, bet kažinkuo, o neva Šventojo vardas užrašytas tokia ranka, kuria nėkiek negalima pasitiketi. Perplešęs tą popergalį atradau Jame suvystitus kalkių (vopnos) ar kitko trupinėlius. Iš to matome, kaip reikia mums rupinties žinoti, ar geras relikvijas garbiname (nuodėmė yra garbinti vyskupo nepatvirtintas relikvijas); o tam tikslui reikia jas pa-

*) škaplernikų.

rodyti savo kunigui. Tik, žinoma, teip žmonės prie savo relikvijų prisirišę, jog nė kunigo liudijimui, jog tai yra netikros relikvijos, nenori tikėti.

Bé abėjonės tuo pačiu apgaulės ir neišmanymo keliu yra praplytusios teip vadintamos „stebuklingos maldos“. Pavadintos jos yra tai „Ryme ant altoriaus, tai Jeruzalimoje po altoriaus atrastomis“. Tankiausiai tos maldos ateina prie musų lenkiškoje kalboje, bet yra tokį ypatą, kurios tuojuo perdirba jas lietuviškai.

Keletą tokį verstų maldų (pertaisęs rašybą) talpinu čia ne dėlto, idant jas praplatinčiau, bet idant nuo jų savo žmonės apginčiau, nės žinau, kad platinamos jos yra žmonių tarpe.

I. „Laike šv. Mišių Jeruzalimoje buvo girdėtas balsas: Pabausiū visas gimines nelaimė, o kas tą maldą (?) kalbės, bus išgelbėtas. Ji turi buti padalinta devyniomis asaboms—o kas iš tos mielasirdystės nenorės naudoties, bus nelaimėmis ištiktas!“

Maldai „O Jezau Kristau, meldžiame Tavę, Šventas Dievė, Šventas Nemiršantis, susimilk ant musų, ir visus žmonės, Tavo Švenčiausiu Krauju atpirktus, užlaikyk. Atleisk munis musų kaltis, Amžinasis Dievė; parodyk mielasirdystę ant musų, meldžiame Tavę, atleisk musų griekus dėl Švenčiausio Tavo Kraujo dabar ir visados ir ant amžių amžinujų. Amen. Toji malda, išdalinta 9 asaboms ir kalbama per 9 dienas, suteiks ko tiktais žmogus nori: apgins nuo ugnies ir smerties, apsaugos nuo ligų ir tt., tt.“

II. „Sąpnas Švenčiausios Marijos Panos! Užmigusi buvo Švenčiausia Pans Marija ant kalno Rakeilia. Atejės pas Jos Ponas Jezusas paklausė: „Motina mano, ar miegti?—„Užmigusi buvau!—atsakė Pana Marija,—bet Tu, mielas Sunau, pabudinai manę. Mačiau Tavę darželyje Alyvų (?) apnuogintą ir nuo Kaipošiaus pas Erodą vestą; tenai spjaudytas ant Tavo veido ir ant galvos erškėtių karuną; paskui buvai sudytas, pririšo tavę prie akmeninio stulpo, lenčiugais (?) plakė teip smarkiai, jog kunas šmotais krito ant žemės, paskui prikalė ant kryžiaus ir ant galio perdurė šoną, iš kurio Tavo švenčiausis kraujas su vandeniu tėkėjo, nuimtą nuo kryžiaus kuna Tavo adavė į rankas mano“. „Brongi motina mano! viskas tai išspildys, nės Juðošius išduos manę!“

Kas šią sapną kalbės, dastos atleidimą visų grieķų smertinių, nuo tos dienos noglu smerčiu nenumirs bē priimimo kuno ir kraujo mano ir ko tiktais nuo tavęs arba nuo manęs Prašysi, viską apturės, kas tą maldele pas savę nešios, šimtą dienų atpuskų apturės, o kas ją kalbės arba kalbantį klausysis, niekur neprapuls nei vainose, nei kėlionėje; kuriuose namuose tą maldele su pašenavone laikys, ugnis nė iškados negali turėti; turintis šitą maldele pavinas septines asabas išmokinti arba parašytę išduoti po nutrotijimu augšciau minėtų... Amen. Aš išrašiau iš knygos šitą sapną, o ta knyga paeina iš Kalvarijos

ten stov atvošta. 1903 metuose aprilio 29 dienoje“.

III. „Grometa isz Rima, atrasta prisz Szventa mikola arkanoła īatra. be dasilitiima Žmogaus ranku. Pati atsidare ir buwa auksa ītaroms isz raszita asz iezus kristus Sunus dieva giwasis prisakau iums wisems mana wiernems a kad waritamet i bažnice. Szweta rima kataliku nedelis dienas szvesti darbu nedirbkit daržus. nekaskit noris deł pazitka Sawa īocna paliksw sawi paszwenteu kad tan diena diekawotu met diewou ir ubagams dotumet ant pažitka duszes iusa weriket pełnai iog. esu. diewas isz numerusu atsikeleu ir dwase szwenta atsuntew kad deł gera tuteiebnice iszpiłdima terpiusa daug. ira boga asz iezus kristus sunus diewa giwasis buset krogi ognes mecu ir nepreteleis legomis rožnomis katrasz isz daileidima mana elgai. trauses ir bus wo. ieji pasiprowises ir nenusipakarises tada karosu badu prabeidimo pekto ir neiset ikaraliste dangaws užeis ir bus karalus ant karaleus ponas ant pona miestas ant miesta soda ant sodos tiewas ant sunaus sunos ant tiewa motina ant dukteris dukte a ant motinas brolis ant broli sesu ant seseries suset ant Suseda didis krauie praliiimas terpiusa bus kad pažintumet rustibe. mona pagal szwento sprewedliwastis mona iumis karis zaibas perkunija zemes drebieimas prisakau antra karta tas dienas szwetinti katros pastanawitas nug stačces mana bögū darbu saugokities tokei pausztei aniałakos po uora ir iumis ris asz iezus kristus sunus diewa giwasis prisakau iums nug meszpara sobatos adina newapiket daržu saua nekastnmet deł pačenawones motinos mana ka pricina-wotumes motina mana usz iumis butumet praitoie ant amžu nedelis dienas īocnas pawoienas eiti ibažnice. kad pažintumet iog maiiestota diewa ir munipati ne ir kad butom atleiste grieka iusa o iumis sutwereu unt abrozda sawa tiewa ir motina konigos senolei bagotistes nerinket ir asz iums dousu karaliste dangaus asz iezus kristus sunus diewa giwasis sakau iums raston grometo neriszketes tas bus atitolintas nug bagaslowestas mona ir prakeiktas bus ant emzu igni pekla bus karotas ant gała kas tan grometa tures prisawes prisakau iums dowket parskaitite arbe paraszite ketems žmonems kad tas žmogus turietu teik grieku kiek maroie smieliu atleisti bus wese grieku o ieji turiedams nedowto ketem parskaitite arbe paraszite katras bus ant amžu ir prakeiktas i nu karalistes dangaus atmetas bus katras žmogos tures ton grometa aptures īoska mona žai-bai perkunia neispirs ir bespawiednes kuna mana nenumirs ir ieisa ikaraliste ta grometa pablekauota publikā par tewa szwenta popežu muša katras ton grometa klawsis skaitis aptures 100 d. alaidu katras moteriszke nesce tures ton grometa prisawes pasimdis kudiki. scesiwa irtas kudikis bus scesiwa anga-la katras tures prisawes tom grometa ir tures pacenawone aptures karaliste dangaws Amen.

Praraks szwenta iona kanditera 1 karałus werk-dams numeris jr wesas moteriszkas werk 2 pasgardit kełsis ir siłnus bus 3 pona krawiusi braidis 4 dokwnas asabas łokomsta igija 5 diena 16 maiiews kruwina wina bus 6 du prawadninku ateis netiketa isz graiis 7 kaitins nusaules neisztremis užeis 8 zno-ka ant dongaus par tris dienas matome 9 ateis stroszni. Perkunia ir drebieima žemes nekurus mietus apgrews nug dienos liepas 20 pose swieta beliks Amen. Raszew Grometa Franciszkus Limantas.

Tokios tai yra anos „stebuklingos maldos!“ Kaip matote anie kvailus pažadejimai ir gąsdinimai verste verčia musų dievobaimingus žmonelius naudoties tomis maldomis, ypatingai, kad jos buk paeina stačiai iš dangus ir iš Jeruzolimos. Mums-gi, kūnigams ir skaudu ir gaila, kad musų katalikai varsta tokius niekus perrašinėdami ir platindami. Aiškiausia, kad tai kažinkieno pramanytos maldos, nės nieko nėra jose ypatingo, o tik tušti žodžiai. Be to jos yra prie-nings katalikų Bažnyčios įstatoms; žinome, kad joki malda, nė pats dagi tikėjimas bė geru darbų negali žmogų išganyti; o kaipgi toki iš kažinkur atsiradusi viena malda gali ji išganyti ir nuo viso pikto ap-ginti. Viena tik Bažnyčia moko mūs į ką reikia ti-keti ir kaip daryti išganymo apturėjimui, todėl jos vienos reikia klausyti. Dėlto visas knygeliš ir raštai, apie dvasiškus daiktus rašantį, sulyg Bažnyčios įsta-tų, turi buti dvasiškos valdžios patvirtinti, o kas skai-to nepatvirtintas, tasai neklauso Bažnyčios. Todėl te-gul niekas neperka dvasiškų knygelių, jei jų pradžioje nėra vyskupo parašo nes kitaip, Dievą užru-stintų.

Kun. A. R.

Soeikata.

(Kunigo Geručio)

T a s a.

Nevalgyk visuomet vieną ir tą pačią maisto rū-ši^{}) bet mainyk, kiek galési. Tai dėlto, kad tavo ku-nan butu įvesta yvairi medega, kuri yra reikalinga ir jo sustatymui, ir jo užlaikymui. Tebunie pamatu-tavo penui: vaisiai, daržovės, rupi duona. Jei turi, pridurk surio, kiaušinių, sviesto, aliejaus, mėsos (tik visai maž) krienų, svoguno, česnako, garstyčių mai-šyk menkai, e geriau išviso nemaišyk. Valgio pas-kaninimui ir jo vertės padauginimui iðék cukraus ir bent kiek druskos. Tuos daiktus ragaudamas, kame ir kuomet reikia gudriai pritaikindamas, pagrąžinsi tavo kūnui išdegusią ir išgaravusią medegą, pasti-prinsi ji tolesniams darbui ir suteiksi jam reikalingą šilimą. Anot daktaro Juozo Vilniaus (Wiel), reikia kū-no virtuvė gerai kurenti, kad ji užkaistu. Pats ge-**

^{*)} Rūšis, arba gatunkas

rasis kuras yra geras maistas. Šaltyje žmogus reika-lauja daugiau šilimos ir partai daugiau valgo. Žiemos laiku tinka pilvui kaikurios mėsos rūšis ir riebūliai.

Sukąsnok, iðėjės valgi burnon, gerai ir išpa-lengva, ypač rupių duoną ir mēsą, ir tuomet tik nuryk. Pilvo riaušės tankiai paeina nuo netikusio su-kramtymo, nuo „vilko kąsnii“. Kaikurie yra papratę ryti umai, nėkiek nesumaigę, nėkiek nesuseilėjė, pu-sausi kąsnį. Reikia nepamiršti, juog priderančiai val-gi sumalęs dantimis, atajémei pilvui pusę darbo. Pra-rijęs nesukąsnotą, ne tik padidinsi žarnoms triuš-dvigubai, bet dar apsunkinsi pilvo sývus. Jie vos begalės praskiesti gabaluotą košę. Gabaluota košė trina dailutes pilvo sienas, e betrindama nesvietiškai erzina jas. Tulas bedantis, negalēdamas bekąsnoti li-kusiais dantimis, iðsdeda dirbtinius dantis, ima vėl gerai mali ir nebesiskundžia ant gromulio. Bekąsnojant, seilės apsčiai pasileidžia burnoje, suvilgina maistą ir tuomi padaro gerą pradžią, kad suvalgytas daiktas palengva persimainytu į žmogous kūną. Teip šit, skarbylas (krakmolas) duonoje sudrėkintas seile-mis pavirsta į cukrų ir į dekstriną. Maistas, patekės pilvan be seilių, žudo ji. Partai sriubos, košės ir vi-si minkštai virti daiktai tankiai nesivirškina. E užtat, kad juos ryjame paprastai nesuseilioj. Taigi, prie skystų daiktų ir prie visokių košių imk visuomet ir duonos. Pati sveikoji yra valgyti apykiečius valgius, kuriuos prisieina nenoroms kąsnoti ir seilioti—nes jie sausi nelenda—tuomet nežinosi nejokio vidurių griaūzimo.

Nevalgyk ir negerk nei pardaug šalto, nei par-daug šiltos! Tai yra svarbi sveikatos salyga! Par-ne-laimę kuone visuomet žmonės valgo ir geria gan par šaltą, gan par šiltą. Mokslas nurodo, juog temperatura^{*)} valgio ir geralo nepivalo labai skirtis nuo krauko temperaturos. Tai yra, reikia, kad butu 37° pagal Celsijaus^{**}) ir tuomet pilvas virškina tuo ge-riaušiai. Paršaltas, ar paršiltas valgis ir geralas ne tik bais' blédingai erzina pilvo sienas, ale užkemša bal-tymei takus, ar ir visai kliudo. Pilvo šilima turi 32—38 laipsnius, taigi ir musų maistas turi sutikti su tuomi skaitliumi.

Karšta sriuba, karšta arbata ir kava, kaitintas alus ir kiti teippat kenkia pilvui, kaip ir šaltas vy-nas, šaltas alus, šaltas vanduo. Ypatingai kenkia, jei rysime dideliais gurkšniais. Vis ta pati, ar kunas bus apkaitės, ar ne. Pasekmės tokio neatsargumo yra pilvo slogans. Dagi kartais—gumbas ir alpulys. Nežiu-rint į vis tai, tulas gydos užvirintu vynu, kuone ver-dančia kava, ar karštų-karščiausia sriuba. Bedos! kad tas gudrus žmogus maž tenumano, kas vodija jo sveikatai.

Umi permaina šilto į šaltą, arba išvirščiai, ga-

^{*)} Temperatura—šilimos laipsnis.

^{**) Celsijus—termometras, gradusninkos 100-laipsniinis. Teip pavadinatas nuo jo išradejaus.}

dina dantis, smarkiai užgauna pilvo sienas, ypač nukentėja stemplė.

Taigi, saugokis, kad, pavalgės šilto, negertumei šalto vandens, šalto alaus. Vasaros metą, kaitringose dienose, nevalgyk drebulių, šaltos žuvies, teip vadinamo „chlodniko“ (šaltibarščių), buk tai dėl atvėsimo. Kasgi iš to atvėsimo, kad liga tykauja tavęs.

Apskritai pasakius, reikia, kad geriamasis vannuo turėtu šilimos apie 8—10 R^{*)}) laipsnių, alus apie 9°, vynas apie 8—12°.

Kava ir arbata—apie 28°, visokios sriubos apie 33—36°.

Teipogi saugokis valgyti tuoju sunkiai dirbęs ar tai rankomis, ar tai galvą. Nesisaugojęs, dikčiai su-gaišintumei gromulį. Upo suerzinimas, nugastis, kuno pasijudinimas, rupestis, baime, neleidžia atskirti pilvo syvams, kliudo virškinimą. Dėlto yra pati geroji prisitirėti nuo valgymo tokiems apsireiškimams atsitikus.

Pavalgės nesiimk niekuomet įkandén^{**)}) už sungio darbo ir nevargink galvos. Bet prigulk truputį pokaičio, pasiilsék valandikę. Sveikas žmogus pats merkias po pietų, neliepiamas. Pažiurėk, kaip galvijelai, daktaro nesiklausę, paėdę tuoju gulias. Jie remias ant gamtos įstatymo, kuris reikalauja prisnusti pasisotinus. Bet nereikia ilsėtis ilgiau par vieną adyną. Miegojės dvi, tris ne tik nebusi našesnis, ale surugsi ir labjau pavargsi. Pilvaligiams yra atžagariai, jiems nevisuomet pridera miegoti po pietų. Jie kiek pasnaudę, e neprimiegojė, nuolatos esti susiraukę ir netikusio upo. Priešpiečio snaudulys—ir tai trumpas—pilvaligiams yra labai geras daiktas.

Svarbus yra dalykas, pavalgius vakarienę, neeiti nuo bliudo tuoju lovон. Reikia lukterēti bent dvi, tvis valandas. Kuo tvirtesnė buvo vakarienė, tuo ilgiau buk negulės.

(toliaus bus)

ŽINIOS IŠ LIETUVOS

Vabalninkai (Kauno gubern. Panev. pav.) Ketvirtoje nedėlioje po sekminių Vabalninkų bažnyčioje labai iškilmingai J. M. Klebonas vaikus privėdė prie pirmos komunijos. Vaikai aptaisyti baltais rubais labai gražei išrodė. Vaikus kunigai su giesmėmis įvepjė bažnyčion. Bažnyčioje buvo pasakyti tam tikslui pamokslieliai. Džiaugės tévai žiurėdami į burelių tūkstančius žmonių.

Cia dar pridursiu, kad Vabalninkų bažnyčioje yra muzika ir giesmės vedamos neprastai. Vietinio vargoninko lietuviu norai geri, nors išgalės nedidžiausios.

^{*)} Reomiuras—kitas termometras 80 laipsninių, Reomiuro pramanytas.

^{**) Iškandén—tuoju auspat.}

Nesigailint parapijonams kašto vargonus ir bažnyčią turime labai gražius: vargonai Radavyčiaus dirbtai 32 balsais—harmoniški—bažnyčia išmaliavota p. Vaitkevyčiaus (teplioriaus gero ir labai sąžiniško) išrodo smagei gražei. Čia žmonės jau pradeda skaityti laikraščius—turi ir skaito keliatę dešimtų „Nedéldienio Skaitymo“ egzempliorių. Pritiku žmonėms daugiaus rupintis apie apšvietimą ir pakėlimą ukés, senei žinoma, kad apie Vabalninkus žmonės turi geras žemes apgyvenę, bet gyvendami dideliuose sodžiuose, negali įvesti savo ukėje pagerinimų, par tai ir skursta daugumas žmonių ir pelno iš žemės nerdaug turi.

M.

Zemaičių Kalvarija. Meldžiu šlovingos Redakcijos savo labai gerbiamame „Nedéldienio Skaityme“ sekantį apskelbimą patalpinti.

Didžiosios Kalvarijos arba Dievo Motinos Aplankymo visiški atlaidai prasidės kaip ir visados 1 d. Liepos vakare, o baigsis 12 d. Iškilmingiausios gidienuose, kuriose susirinks maldingujų neapregimimos minios, šiomet pripuola 7, 8, 9, 10 ir 11 dienos liepos mėnesio, o iš tų 9 dienoje liepos t. y. nedėlioje atsilaikys didžiausioji procesija į Kryžiaus kelius (i Kalnus).

Paaškinės viešai atlaidų dienas, meldžiu nužmintai visų savo brolių kunigų atvykti meilingai į minėtuosius Didžiosios Kalvarijos atlaidus, nes darbo daug, o darbininkų maž. Todėl nestengdamas visiems turintiems gerų norų parašyti įpatingą laišką,—kviečiu nuoširdžiai atvažiuoti į šv. Kalvariją atlaidų pelnyti ir šv. apeigų atliki; lauksiu labai ir priimsiu su pagarba ir padėkavojimu

Zemaičių Kalvarijos klebonas kun. J. Piotrauskis.

Ariogala (Kauno pav.). 1 birželio čia atsilaikė iškilminga Dievo Kuno procesija. Parapijonai su didžiu noru padėjo kunigams prirengti iškilmę. Jauni kaičiai neše liktarnias ir karunas, mergaitės baltais rubais apsivilkusios ir žaliais rutų vainikėliais pasipuošusios neše feretronus (altorėlius). Bažnyčia buvo papuošta girlandomis ir berželiais. Procesija pasekė; dalyvavo joje apie 8 tukstančius žmonių. Iš bažnyčios procesija éjo miestelin—ten buvo parengti altoriai šv. Evangelijoms giedoti, o vienas altorius už miestelio prie kapų. Prie procesijos prirengimo daug prisidėjo garb. kun. Tiška. Iškilminga procesija per daug metų neregėta musų krašte padarė didį įspudį. Pasibaigus procesijai, per pamokslą užėjo gausingas lietus.

Kun. G.

Anykščiuose (Kauno gubern. Ukmerg. pav.) 19 rugpjūčio buvo pirmoji vaikų komunija. Visi vaikai buvo aprédyti baltais drabužiais; mergaitės turėjo ant galvos rutų vainikėlių ir žolyną (bukėtą), berniokai—žolynę prisegtą prie krutinės. Visi vaikai turėjo rankoje žvakę, žiedais papuoštą. Teip ant šventoriaus ties didžiomis bažnyčios durimis vaikus bestovinčius kun. klebonas balta kapa apsivilkės apšlakstę švēstu

vandenim ir giedant psalmą „Garbinkit vaikai Viešpati“ iivedė bažnyčion, kur pirmučiausiai giedojo hymnā „Veni Creator“. Prieš komuniją ir po komunijos buvo pasakyta karšta prakalba. Tandien vaikai prijémė šv. Rožančių ir gavo po paveikslėlių paminklui.

Juozapa Survilas.

Šeduvėje. 16 birželio rytmę nuo nežinomos priežasties miesto pakraštyje atsitiko gaisras, per kurių sudegė ištisa gatvė: 40 namų, 34 klojimai ir daržinės; apie 50 šeimynų atsirado be pastogės ir be duonos; nuostoliai siekia daugiaus 30 tukstančių rublių. Per gaisrą sudegė 80 metinis senelis, o viena moteriškė apsvilo.

Kražiai. Kražiečiai šiomis dienomis padavė prašymą kad valdžia leistu nors sergēti ir daboti Kražių kliošoriaus bažnyčią. Lig šioliai valdžia pati rupinos klioštoriumi ir sergejo jį, bet besaugant pradėjo nykti plytos ir mediniai daiktai. Kražiečiai negalėdami ant tokio dalykų ramiai žiurėti, padavė išnaujo prašymą, kad jiems leistu sergēti bažnyčią ir kitus trobesius.

Zagarė. Zagariečiai nusiuntė savo reikalavimus atstovui Kubiliui. Jie reikalauja laisvės ir žemės. Beveik tokius-pat reikalavimus nuleido Alantos valsčius.

Kaunas. 24 birželio iš Kauno išvažiavo Vilniui didelė žmonių kuopa, aplankytų Vilniaus Kalvarijos ir kitų šventų vietų. Traukinys, buvo pilniausis, bet norinčių buvo tokia daugybė, kad visi negalėjo patilti. Veda tuos keleivius tris kunigai kauniečiai. Ant vagzalo nors tokia buvo žmonių daugybė, tečiaus visi apsėjo tyliai ir gražiai, be jokio tranksmo. Prie tos šv. keleivystės priguli beveik vieni mažturčiai ir fabrikų darbininkai. Sugriž jie ryto vakarą.

Jo Mylista Vyskupas Sufraganas 22 d. pagrižo Kaunan, pabaigę lankymą bažnyčių Ezerėnų pavieto daliies.

Jo Mylista Vyskupas Palliulionas ketinės visą vasarą praleisti Vaitkuškiuose.

ŽINIOS IŠ VISOS RUSIJOS DUMA.

DUMOS POSĒDIS 16 birželio.

Daugiausiai kalbėta apie projektą susirinkimų įstatymui išduoti.

At. Romašvili išdinėja, kad susirinkimai žmogui teip esą reikalingi, kaip oras. Susirinkimas tai augštoji mokykla, kur kiekvienas gali pažinti, permanyti savo priedermes, savo reikalus.

At. Gredeskul susirinkimų projektą, išdirbtą 33 komisioms, randa gan geru, nors ne be ydū.

At. Lednicki reikalauja, idant projektan butu įdėta, kad visi Rusijos pavaldiniai galėtų per susirinkimus vartoti viešines, arba savo įgimtas kalbas.

Pagaliaus pirmasėdis perskaite sėnarių, sąrašą išrinktų komisijon valstijos išlaidams paskirti (biudžeto komisija).

DUMOS POSĒDIS 19 birželio.

Posėdis prasidėjo dyliktais valandai baigianties. Pirmasėdis Muromcev'as pačioje posėdžio pradžioje paaškino, jog nuo Francijos ir Anglijos atstovų kuopų, kurios rupinas prašalinti kares, atėjo Dumon pasveikinimas ir pasidžiaugimas, jog tarp Rusijos atstovų susitvėrė tokia-pat kuopelė, žadanti rupinties, kad kurių nebūtu pasaulėje.

Finansų ministras įneša nurodymą apie peržiurėjimą ančielių (nalogų) ant namų ir plečių miestuose ir miesteliuose. Tas-pats ministeris paduoda toliaus projektą apie maito padidinimą ant taboko.

Vidurinių veikalų ir finansų ministeriu, abu draug paduoda Dumai nurodymą apie badaujančių šelpimą; tam tikslui tuodu ministeriu skiria 50 milijonų rublių.

Pirmasėdis paaškina, tą projektą reikią perduoti į komisiją, kurią Duma jau seniaus išrinko dėl badaujančių šelpimo.

Anikinas sako, jog penkių dešimtų milijonų esą parmažai, Duma duosianti badaujantiems daugiaus. Galop Duma nutaria perduoti projektą į virš minėtą komisiją.

Tolesnai, pirmsėdis perskaite karés ministerio atsakymą kas link vieno smerčiu nubaudimo. Karés ministeris atsako, Dumos užklausimą perdaves ministerių pirmininkui.

Po to Duma išrenka komisiją, Valstybės išlaidoms (Gosudarstviennych raschodov) sustatyti ir antrą komisiją iš septynių sėnarių Dumos rumams užveisdėti.

Tą padarius, atsinaujina vakarykščiai dar neužbaigtis svarstymai apie susirinkimų liuosybę.

Pirmasis gauna balsą *Šeršenevyčius*. Jis pataria, gerai apsvarscius, perduoti tą sumanymą į komisiją.

Kunigaikštis Baratov'as kalba prieš uždraudimą susirinkti ant gelžinkelio dailumos ir netoli nuo Dumos. Kg. Baratov'as sako, susirinkimai ant gelžinkelio dailumos niekam pragaištis neatnešą; o susirinkimai netoli Dumos negali ant atstovų jokios įtekėmės padaryti, o kad ir padarytu įtekėmę, tad' tokie įtekėmė busiant' teisinga, nes įstatymai turėti išeiti ne iš viršaus, bet iš apačios.

Galecki's kalba, jog jokių budu negalima yra susirinkimams paskirti vietas. Jei susirinkimai yra liuosi, tad ir vieta turi buti liuosa. Reikia abejoti, sako kalbėtojas, ar bajorai užleistu savo kliubą, mesininkų susirinkimui.

Profesorius *Kovalevski's* labai ilgoje byloje aiškina, kokie yra susirinkimų įstatymai kitose šalyse. Jis giria Anglijos ir Amerikos įstatymus. Kiekvienas anglas ir amerikietis gali kur tinkamas eiti ir ką tinkamas kalbėti. Policija žiuri tiktais, kad susirinkime butu tvarka; policijai suvisu nerupi, ką kas kalba ir apie ką kalba. Anglicoje karés laiku su Burais budavo susirinkimai, kuriuose žmonės išreikšdavo Burams savo pasigailėjimą, o vienok policija tokį susirinkimų neišvaikydavo. Austrijoje ir Prancijoje susirinkimai jau yra varžomi. Austrijoje pirm trijų dienų turi buti pranešta policijai, Prancijoje už vienos dienos, apie turintį susirinkti mitingą.

Profesorius *Šeršenevyčius* išrodo klaidas prof. Kovalevski'o byloje. Jis sako, jog mes turime atskirti įstatymus liuosai susirinkti ir teise liuosai susirinkti. Kiekvienas įstatymas turi savo įstatymą, o jei mes priimsime ne įstatymą, bet teisę liuosai susirinkti, tuomet visas sumanymas veltuo yra dabar svarstomas. O ir Anglioje vis-gi yra šiokie-tokie susirinkimų varžymai. Teip, susirinkimai iš trijų arba daugiaus ypatų, susitveriją dėlto, kad sudraikytų visuomenės tylą, arba dėlto, kad padaryti kokį-nors prasikaltimą, yra neleidžiami ir baudžiami.

Džaparidze (iš Kaukazo) daug kalba apie socializmą ir sako, jog tie atstovai, kurių mano darbuoties dabartinėje Dumoje, labai klysta, nes Dumos veiklumas teip vadinais

„pamatinius išstatymus“ yra panaikintas. Apie tą patį dalyką kalbėjo dar Bramson'as ir Petražicki's bet nieko naujo nepasakė. Pirmsėdis apskelbė pertrukę.

Pusėje ketvirtos valandos posėdis atsinaujino.

Pirmsėdis apskelbia, jog 18 gegužio mėnesio tapo paduotas paaiškinimas su 54 parašais, kad prašalinti mirties bausmę. Paaiškinimas turi tikt' du paragrafu.

§ 1. Mirties bausmė prasišalina.

§ 2. Jos vieton tuose atsikimuose, kuriuose ji yra prietaikinama, turi buti taikinama sekanti savo sunkumu bausmę.

Duma pripažista tų paaiškinimą už paskubintią.

Kuzmin-Karavajev ilgoje byloje aiškina tą dalyką. Jis sako, jog sumanymas turi tikt' du paragrafu, yra trūmpas bet labai svarbus. Valstybė nuo seno užgina užmušti žmonę, bet ji pati prisisavino tą teisę. Iš to išeina keistas prieštaravimas; valstybė vardan išstatymu uždraudžia kitiems užmušti, o pati užmuša.

Šiandien mirties bausmė yra prašalinta Rumunijoje, Portugalijoje, Italijoje ir Olandijoje. Vieni žmonės yra tos nuomonės, kad prašalinti mirties bausmę, kiti, kad ją užlaikyti. Iš-tiesų, valstybė užmušdama savo priešus, puikiai nuo jų apsigina, bet ar-gi valstybė yra teip silpna, kad jai reikia net žmogų užmušti, idant savę apginti. Ar-gi valstybė neturi kitokių budų? Yra tokie žmonės, kurie kalba, mirties bausmė, kitus pergandinanti ir nuo prasikaltimų atitraukianti. Bet pas mūs nuo gruodžio mėnesio nuolat yra užmušami politiški prasikalteliai, o ar-gi sumažėjo prasikaltusių skaitlius?

Reikia pripažinti, jog nežiurint į mirties bausmę, šiuose laikuose politiški prasikaltimai žymiai pasidaugino.

Musų išstatymuose yra tikt' keturi paragrafai, kurie nutaria mirties bausmę. Trumpai sakant už Ciesoriaus užmušimą ir už išdavimą paslapčių neprieteliui karės laiku. Tuotarpu mes žinome, jog paskutiniuose latkuose nebuvu Ciesoriaus užmušimo, o kiek šimtų žmonių tapo mirtimi nubausti. Pas mus mirties bausmė yra teip placiai taikinama, kaip niekur kitur. Vieni tikt' chiniečiai gali mums lygties.

Pagal musų išstatymų karės laiku gali buti ta bausmė pritaikinta, bet tuotarpu Rusija nekariauja nei su viena svetima valstybe, o karės laikas yra daugel vietose apgarsintas. Aš esu tas nuomonės' kad ir karės laiku, mirties bausmė turi buti prašalinta. Šis laikas labai yra atsakas mirties bausmei prašalinti, nežinome, kas bus rytoj' arba po-rytoj', kas kils višun, o kas bus nustumtas apačion; dėlto mirties bausmė turi buti prašalinta. (Ilgi delnų plojimai).

Pirmsėdis apskelbia, jog nori kalbėti teismo ministeris.

Ščeglovitov maž-daig šiaip pasakė: norint išrišti klausimą apie mirties bausmę, nereikia ji svarstyti moksliškai ir abstraktiškai, bet reikia imti atidėn pavojingą dabartinių valstybės stovi. Rusija beveik pirmoji prašalinimo už pa-prastus prasikaltimus mirties bausmę. Tos bausmės priešai reikalauja, kad ir politiški prasikaltimai nebutu baudžiami mirtimi, bet reikia žinoti, jog paskutiniuose laikuose politiški prasikaltimai pavirto į anarchizmą, kursai iš šaknijų steigias išversti Valstybę. Mirties bausmę įvedė (1902) keturi štatai (valščiai) Amerikoje, kad apginti Valstybę nuo anarchijos. Prašalinti mirties bausmę butu tas-pats, kas atsisakyti saugoti Valstybės reikalus. (salėje girdis balsai: gana! gana!) Pirmsėdis sako jog tokiu budu yra negalima pertraukti bylos. Ščeglovitov baigia kalbėti, ketindamas prašalinti mirties bausmę už kaikuriuos tiktai prasikaltimus. (balsai: atsistatydink!).

Toliaus kalba viršiausis jurų teismo prokuroras Matvejov'as. Jis pasakė, jog norint prašalinti mirties bausmę jurų teisme, reikią pakelti atskirą klausimą teisدارškoje eileje (vėl kilsta salėje šauksmai).

Pirmsėdis apskelbia, jog nori kalbėti viršiausis kalyčios teismo prokuroras Pavlov'as. (kilsta baisus šaukimai: „korikų nereikia!“, „Neklausysime Pavlovo!“, „Šalin!“, „Kraugeriai!“)

Pirmsėdis pertraukia posėdį.

Pusėje septintos valandos posėdis atsinaujino; kalba Vidurinių veikalų ministerio pagelbininkas p. Makarov'as. Jo byla buvo gan rami, jis išaiškino, jog klausimas apie mirties bausmę jungias su sumanymu apie ypatos nepaliečiamybę ir patarė Dumai atidėti tą klausimą apie mirties bausmės prašalinimą, lig bus svarstomas klausimas apie ypatos nepaliečiamybę.

Po to kilo karštos bylos prieš ministerius. Kalbėjo Anikin'as, Vinaveris, Aladjin'as ir kiti. Galop Duma vienbalsiai priima abu paragrafų.

Posėdis pasibaigė pusėje dešimtos valandos vakare.

DUMOS POSĒDIS 20 BIRŽELIO.

Svarstyta apie susirinkimą, arba mitingą, laisvę. Komisijos sustatytais projektas kaikuriems atstovams nepatiko.

At Žordanija reikalauja projektą sustatyti šiteip: Visos Rusijos pavaldiniai gali padaryti susirinkimą visuomet ir visur, be jokių suvaržymų ir apribojimų, nesiklausę nėkieno leidimo. Valdininkai, užgavę susirinkimo laisvę, papildo kriminališką kaltę, už kurią ir paduotini esą teisman.

Didesnioji dalis atstovų prieštaravo Žordanijai. Jie išrodiė, kad laisvę turi buti protinė ir visiems lygi. Jeigu leisime padaryti mitingą ant gatvės, tai tuokart praeinantiųje bus nuskriausti, nes negalės prasimuti per susirinkusią žmonių minią: tada vieniams bus didelė laisvė o kitiems laisvės nebėliks. Arba žmonės susirinks ant mitingo ir svarstys klausimą apie tatai, kad tokios ir tokios ypatos neturi teisés gyvuoti pasaulyje. Lig tiek dar negalima užginti kalbėti. Bet kaip tiktai mitingas pradės svarstyti: kokių budų reikia griebties, kad tos ypatos liautusi gyvavę, tadą jau mitingas reikia užginti ir išskirstyti. Ar gi mes nerustavome ant valdžios dėl Kijovo, Odesos ir kitų mitingų, kurie svarstė kaip padaryti žudynės? Argi mes nerustavome, kad valdžia nesustabdė tokijų mitingų? Taigi, kaip tik mitingas pradeda buti šitokiuo ar kitokiu budu pavojingas visuomenėi, valdžia turi jį sustabdyti.

Pagal nusprenėdė išrinktį komisiją išstatymu projektui apie susirinkimą laisvę išdirbtį.

DUMOS POSĒDIS 22 BIRŽELIO.

Posėdis prasideda dylikta valandai baigianties, pirminkauja Muromčevas.

Duma pradeda svarstyti rinkimų Karsko srityje, bet svarstymus atideda ant tolesnio laiko, lig visas pranešimas bus atspaudintas.

Lednickis. Vakar musų draugas, Dumos sanarys Siedelnikov'as tapo policijos antpultas. Jam paaiškinus, jog jis Dumos sanarys, dar labiaus užniko jį mušti. Pripažindamas tą atsitikimą labai opiu, aš patariu pavesti Dumos ištyrimo komisijai, kad tą atsitikimą ištirtu; negana to—duoti užklausimą ministru pirmininkui. Vakar aš ypatiškai aplankiau atstovą Siedelnikov'ą ir mačiau jį stiprai sumušt su mėlynėmis.

Megunov'as praneša, jog su juo vos tas-pats neatsitinkęs kaip su Siedelnikov'u. Jis patėmyjės policijai, jog Siedelnikov'as esas Dumos sanarys, policija atsakiusi: „Tylėk ir tavę paimsimė.“

Aladjin'as. Sakos esas gan šalto krauso, bet tokiose sąlygose jis nebegali užsilaikyti ramiai. Jis sako, jog jie ryžos su mumis nedaryti jokių ceremonijų, tą patį ir mes turime daryti su jais. Jei atsitiktu dar kartą toksai atsitiki mas, nievienas ministeris nebegališas pasirodyti Dumoje.

Grapas *Heiden* pataria ramiai tą atsitikimą ištirti. Tuotarpu ant sakyklos pasirodo patsai Siedelnikov'as; visa salė ploja delnomis. Siedelnikov'as apsako, kaip jis buvęs sumuštas. Jis pamatęs einant ginkluotų policijantų burį, prieš kurį visi pradėjė slapstyties, jis ejęs paskui norėdamas pamatyti, kaip išgainios demonstrantus. Gainioti nebebuvę ko, nes visi pirm' policijantų atėjimo išvaikščiojė. Jam stovint prie sodno vartų policijantai užklausė, kas tu? Jis atsakė: Dūmos sąnarys.

— O ką turi kišeneje?

Policijantai pradėjė ji kratyti ir atradę prie jo revolveri, ir tuomet ji sumušė.

Teip Siedelnikov'ui kalbant įjo Dūmos salėn Vidurinių veikalų ministeris Stolipin'as.

Tuotarpu Dūmos raštininkas kūnigaikštis Šachovskoj, ant Dūmos pirmasėdžio vardo paduoda ši užrašą:

1) Ar ministeris žino, jog 21 birželio dienoje Dūmos sąnarys Siedelnikov'as tapo policijos sumuštas?

2) Ar yra kas padaryta, kad kaltininkai butu nubausti?

Aladžjin'as karštoje byloje verčia kaltybę už tą atsitikimą ant ministeriją.

Ministeris *Stolipinas* pasiprašės Dūmos pirmasėdžio žodžio, pradeda aiškinti, jog jis tuomet galėsiąs duoti Dumai atsakymą, kuomet tas atsitikimas kiek reikint busių ištirtas, ir jog tikrieji kaltininkai busių nubausti.

Duma priima tikt antrają užklausimo dalį, nes iš ministerio bylos pasirodė, jog jis jau žinąs apie tą atsitikimą.

Pirmasėdis apskelbia pertrukį.

Trijoje posėdis atsinaujino. Iš eilės eina pranešimas apie skerdynes Baltstogėje.

Stuchovyčius pataria svarstymus apie tą dalyką atidėti lig panedėlio 26 birž., bet Duma ant to nesutinka. Svarstymai tuojaus prasideda.

Arakančevus, kursai buvo Dūmos siūstas Baltstogén, pradada aiškinti, ką jis matęs girdėjęs ir kaip apsėjęs. Jis sakosi, važiuodamas Baltstogén sustojęs Gardyne (Grodne), kad pasiteirauti kaikurių žmonių ir jų parodymus užrašyti. Baltstogén atvykus, gyventojai sutikę Dūmos atstovus su didžiausiu užsitikimu ir atstovų atvažiavimas žymiai nūraminęs įbaugintus gyventojus. Atstovai prašę gyventojų, kad jie sakytu tikrą tiesą. Kiekvieno žmogaus parodymas turejės buti užrašytas ir tam pačiam žmogui perskaitytas. Gyventojai bijojo sakyti savo vardus ir pavardęs, nes atstovams išvažiavus, valdininkai galésią juos už tat' bausti.

Toliaus Arakancev'as sako, tokios skerdynės esančios ne rusų tautos darbas, bet rusų valdžios, kuri vadindamos rusų valdyba, viską darė, kad tiktais rusų varda visur butu neapkenčiamas. Pažiurékite, ką ta rusų valdyba padarė iš Lenkijos, Suomijos, Kaukazo, Gurijos, tą patį ji daro ir su žydais.

Galop Arakancev'as nurodo neteisumą Valdybos pranešimą apie skerdynes ir išreiškia pasigailėjimą, kad rusų kariūmenė buvusi priversta pildyti policijos pareigas ir teip savę pažeminti.

Baigdamas savo bylą jis pataria pagarbinti užmuštųjų atminti visiems atsistojant.

Visi atstovai atstojo, o neatsistojo tikt' keli. Po to Duma nutaria ryto pirm' pertrukio svarstyti toliaus atsitikimus Baltstogėje, o po pertrukio apie badojančių pramaitinimą.

Duma apsvarsto dar užklausimus ministeriams kaslink telegramų neprūmamų ant Dūmos vardo, užvis iš Sudžos pavieto Kursko gubernijos ir apie tą, kad laikraštis „Černigovo gubernijos žinios“ rašo prieš Dūmą, kad „Kaimos garsas“ (sielskij viestnik) esąs netikusios pakraipos. Kad Dūmą užgaunąs ir išdėliojas.

Posėdis pasibaigė septintoje valandoje vakaro.

Žinios iš užrubežio.

Šveicarija. Pas mus, apskritai sakant, priimta skaityti Šveicariją už visuplačiausios laisvės kraštą. Ir iš-tiesų teip yra, nes nieviename krašte žmogaus tiesos nėra teip apdraustos kaip čionai. Bet šveicarai moka tą laisvę branginti ir nėkuomet jos ant blogo neapverčia. Jie priglaudžia ir globia visokius prasikaltėlius politiškuose dalykuose; nežinau kaip reikalaunu kokia-nors svetima valstybė, kad jai butu išduotas koks-nors politiškas prasikaltėlis, Šveicarija niekados jo neišduos. Ji išduos žmogžudžius ir piktdarius, bet politiškai prasikaltusių ji niekados nuo savęs neatstums.

Paskutiniuose laikuose į Šveicarijos universitetus labai daug pradėjo važiuoti iš Rusijos studentų ir studenčių. Viename Lozanos universitete yra apie 700 rusų, o kituose universitetuose yra jų dar daugiaus. Šveicarai buk saką, kad visi rusų studentai išvažiuotu, jiems prisieitu daug universitetų uždaryti arba po vieną tikt' fakultetą palikti.

Reikia žinoti, jog tie studentai ir studentės vadina tikt' savę rusais, bet tikrų rusų tarp jų mažai téra. Tų studentų ir studenčių pasielgimas, matos, jog nėra parpuikus, nes šveicarai labai iš jų piktinės. Tokia studentė mergaitė, prie kurios užsisėdėtu jos „draugai studentai“ ilgiaus dešimtos valandos vakaro, yra tiesiog išvaroma iš kvateros. Arba jei kuri studentė grįžta namon vėliaus dešimtos valandos, niekas jai durių neatidaro.

Anglija. Nedeldienyje 18 birželio atsitiko didelė nelaimė ant gelžinkelio. Greitas traukinys eidamas iš Plymouth'o Londonan netoli stoties Salisburi nušoko nuo relsų. Garvežys (liokomotiva) nušokės nuo relsų antpuolė ant kito traukinio. Keli vagonai susidaužė į šipilius. Dvidešimti tris keleiviai užmušti, ir daug sužeistų.

Vokietija. Nuo pernai metų po šiai dienai vokiečiai negali priveikti maišto savo kolonijose Aprikoje. Kaip žinoma, juodieji žmonės (negrai) nebegalėdami pakelti Vokiečių jungo ir valdininkų sauvalės, sukilo prieš vokiečius, ir daug jiems padarė pragaištis. Kaip elgës vokiečių valdininkai Aprikoje, net plaukai stati stojas skaitant. Andai vokiečių katalikų atstovas Ercbergeri's per mitingą mieste Lindenheid pasiremdamas ant rašytų paliudyjimų, paaiskino, jog pinigai siunčiamieji Aprikan kareiviams nepasiekia jų rankų; visi pinigai surenkami per mezzliavas, ir siuštis nėra siunčiami iš Berlino—jie pasileikta oficerių kišenėse. Ercbergeri's prirodinėja, jog šaudyklės, rubai ir valgiai siunčiami kareiviams Aprikon, viešai parsiduoda net Argentinoje. Vokiečių valdininkai ir oficeriai Kamerune vakarinėje Aprikoje už priplėštus pinigus, statosi rumus. Apskritai sakant, baltųjų žmonių pasielgimas Aprikoje yra tiesiog biauriausis. Paleistuvystė, girtybė ir kartų mušimas

Yra teip didelis, jog sunku suprasti, primena tiesiog Charbiną nesenai buvusioje karėje. Vokiškios valdyba turės daug vargo koliai išsiteisins iš tų užmetinėjimų, o teisinties reikia, nes kitaip žmonės ne norės duoti pinigų kolonijų reikalams.

Kn. P. Jakubėnas ir jo „Kaimynas-Kalendorius“—1906 metams.

P. Jakubėno „Kaimynas Kalendorius“ turi 98 puslapius: atspaudintas ant stipro balto popieriaus; kaštuoja nebrangi vos tik 20 k.; parduoda jį, kaip matyti iš paskutinio kalendoriaus puslapio, patsai P. Jakubėnas, dėlto veltui jo jieškotumei po kniginus. Kodėl? Sunku išspėti. Matyti arba kas norint negero jamę yra, arba neužsistikia gerai parašęs... Bet iš ko „Kaimynas-Kalendorius“ susideda? Ogi mat: iš pasveikinimo, metų sąstatos, oro pranašysčių, pamokslo, Zvinglio ir Liutero biografių, giesmelių ir kitų kitokiu Dalykų. Na, o kaip-gi vis tai išsižiuri? Labai margai!—nei šiokia, nei tokia: vietomis vartuoja gotiškas raides, vietomis lotiniškas; vienas ir tas pats žodys vienoje vienai p parašytas, kitoje kitaip; taisykliškų apsirirkimų begalo daug: —italpa—be tvarkos, be apmąstymo; vardų nežinia kokių sąstata—ar iškeiktųjų? ar šeip kokių revoliucijonierų? paklydėlių? Nežinia, Šventujų visai nėra, nors kitur, k. a. ant puslapių 49, 65, 70, 73 jų vardus minavoja; oro pranašystės—paimtos iš sapnų knigelės; pamokslas be jokios tvarkos sutaisytas: yra jamę vien tik mezgojimas ir rezgijimas įvairių žodžių ir sakynių be-prasmės,—o jau tų taisykliškų klaidų!... tegul Dievas myli! Net bjauru ir žiurėti!

Matyti ne P. Jakubėnas, bet kas kitas—gal kokia Biržių boba—rašė?!—**Giesmelės ir dainelės**—menkos, be poézijos, be dvasios, o nekurios ir be įtalpos—prasmės. Ar-gi jau nebegalima buvo rasti geresnių giesmelių ir dainelių? **Gan platičios Zvinglio ir Liutero biografijos** parašytyos ir sutaisytos vienpusiškai, neteisingos, gal dėlto, kap išjuokti, užgauti ir erzinti katalikių jausmus. Toksai autorius pasielgimas kalendoriaus sutaisymę **peiktinas**: reikia ne neapykantą tarp žmonių sėti, bet **meilę ir vienybę**. Reikėtu tai žinoti P. Jakubėnui, kaipo mokslo vyru ir žmonių vadovui. Dėl ko antraip pūlarė P. Jakubėnas savo „Kaimynę“? Tegul kiti sprendžia! Kas lieka, pasakyta bus paskui.

REDAKCIJOS ATSTAKYMAI.

Pp. Tilv., Ign. Vaičėk., Joneliui Augustineliui ir Mik. Smilg. Vieton eilių ir dvasiskų pašnekesių, geriaus naujienas iš savo krašto siūskite Redakcijai.

P. Brunaviečiui. Sumanyamas peranksti gimęs. Šiandien pritinkesni téviškieji tematai. Argi mes neturim savijų didvyrių? K-žių? Kitų panašių?

P. J. Ra. Tasai atsitikimas nieko bendro neturi su vaistais.

Pp. Rabijai Bedantei ir Kaz. Šop. Tai vietinių kunigų rupesnis.

P. Feliksui Kuzaviniui Mitašiunuose. Tamstos pageidaujamoji knygelė vadinas „Apie arklius.“ Auginimas ir gydymas nuo atsitropyjančios ligos. Kaštuoja 10 kap. turi 52 puslapių.

Redaktorius Pralotas *A. Karosas*.

Moku **muryti bažnyčias** iš plytų. Turiu technišku paliudyjimus. Jieškau darbo. Pakvetimais kreipties Liepojun, Meškų gatvė, № 32, Klemensui Rakinovskiui.

1—1

Daktaras A. von Forestier

specijališkas gydymas sergančių ausių, nosies ir gerklės ligomis. Nuo 12—1 valandos dieną ir nuo 6—7 val. vakarę. **Liepojus**, Grudų gatvė (Zernovaja), № 42, Bonyco namai.

25—11

DANTŲ GYDYTOJA Janulaitytė-Biliuniene

tamtikrus mokslus išejuusi Charkove ir paskiaus Berlyne, pagydo gendančius ir skaudančius dantis, o kiaurus užlipdo labai stipriomis plombomis, teip jųog paskui per ilgą laiką dar galima drąsiai kietus valgius kramtyti ir nebejausti dantų skaudėjimo. Traukia dantis be sopėjimo. Gydykla Kaune, Naujoje gatvėje, Virovyciaus namuose (№ 9).

10·8

Daktaro A. Jagdhold'o Elektroterapija ir Rentgenologija.

Ištyrinėjimas ir kiaurai peržiurėjimas su **RENTGENOSKOPO** pagalbą visokių kuno dalių ir jų ligų: krutinės, širdies, plaučių, pleurito, inkstu, puslės, kaulų gedimo ir perlužimo. Atradimas užsilikusiu kune pašaliniu daiktu, kaip štai: šratų, kulkų, adatų ir k. p. Gydymas su **RENTGENOSKOPO** pagalbą visokių ligų esančių pavirš kuno, kaip antai: vėžio, niežų, skaudulių ir k. p. Teipogi su **ELEKTRJKOS** pagalbą gydymas reumatizmo, nervų, apmirimo kuno dalių ir k. p. **Liepojuje**. Grudų gatvė (Zernovaja), № 42, Bonyco namai.

25—11

BAŽNYTINIŲ DRAPANŲ DIRBTUVĖ Cecilijos Baranauskytės

Kaunę. Viešasis (paradny) placas. Fišero namai.

VARGONU FABRIKA

Jono Garalevyčiaus

perkelta ant Porto gatvės į nuosavus namus; žymiai padidino veikalą; priima užsakymus kas link statymo naujų ir taisymo senų vargonų.—Adr.: Kaunas. Portova, nuosavi n.